

[Den fg. finansminister.]

for udviklingen på de områder, hvor alle er enige om at staten må løse sin del af de opgaver, den stærke samfundsudvikling stiller os over for. Vi har imidlertid også på disse områder anset det for rigtigt at holde igen, selv over for de krav, der umiddelbart må forekomme berettigede. I den forbindelse kan man jo, som det også er gjort, på ny nævne uddannelsesstøtten. Hr. Sigsgaard nævnte i den forbindelse betydningen af, at de mindre begunstigede blev støttet. Det er rigtigt, og det sker jo også. Det forslag, undervisningsministeren har fremsat, omfatter jo netop en betydelig forøgelse af støtten til lærlingene, og jeg mener i det hele taget, at den planlægning, der er sket på undervisningsområdet igennem lovgivningen, viser, at regeringen interesserer sig for at støtte dem, der ikke har mulighed for ved egne eller forældres midler at gennemføre en uddannelse — det har i øvrigt været tilfældet igennem mange år, at man har arbejdet herpå.

Der er gjort nogle bemærkninger om besparelserne på de 600 mill. kr., regeringen fik gennemført i fjor. Disse besparelser er videreført i 1969-70 og også for de følgende år. Det er der givet finansudvalget og folketingets investeringsudvalg en række detaljerede oplysninger om. Det kan altså siges i dag — og det er jo også det rigtige tidspunkt at fastslå det — at de 600 mill. kr., som regeringen satte sig for at spare ved sin tiltræden, er blevet sparet.

Der er gjort specielle bemærkninger om forsvarsbevillingerne. Den besparelse på 125 mill. kr., der skulle finde sted, skulle ske inden for forsvarsforligets rammer. Det blev angivet i regeringens erklæring af 6. februar sidste år, at det var en besparelse, man ønskede inden for forsvarsforligets rammer. Jeg havde indtryk af, at hr. Kjeld Olesen havde overset eller overhørt dette. Regeringen var altså dengang som nu bundet af 1960-ordningen og er det også i dette øjeblik. Denne besparelse på de 125 mill. kr., som vi fik samtlige fire forligspartneres tilslutning til, er blevet gennemført. Når man så sammenligner et år, hvor en nedgang er sket i budgettet, med det kommende år, hvor vi følger de normale budgetter bortset fra en besparelse på 2 pct., så er det da klart, at forskellen må blive betydeligere, end den

ellers ville være blevet. Der er alene ét område, hvor der er sket en egentlig udvidelse for det kommende budgetår, altså på dette finanslovsforslag, det er med hensyn til materielinvesteringerne, hvor man følger den ordning, der blev truffet forlig om så sent som i 1966, at man skulle bringe materielinvesteringskontoen op på 400 mill. kr. Det er det, man kan se af budgettet i år og budgetrammerne for de kommende år, at man følger dette forlig. Med hensyn til materielanskaffelser er der givet klar og tydelig besked til forsvarret om, at man tilrettelægger materielindkøb, materieljusteringer efter dette program, som de fire partier var enige om i 1966, og regeringen følger også på dette punkt forsvarsforliget og forpligtelserne efter dette.

Jeg vil derefter gerne sige, at regeringen er i gang med at fastlægge grundlaget for udgiftspolitikken i de følgende år, i første omgang finanslovsforslaget for 1970-71. Det er vor hensigt ikke blot at holde de samlede udgifter inden for de i fjor fastlagte rammer — jeg kan her bekræfte, hvad hr. Jørgen Jensen spurgte om — men vi vil også prøve på inden for rammerne at skære ikke strengt nødvendige bevillinger bort og at begrænse stigningstakten i statens samlede personale. Det er tillige regeringens vilje, at de merudgifter, som vil blive udløst af ny lovgivning og andre dispositioner, som ikke er bevilget på finansloven for 1969-70, vil blive holdt inden for de reserver, som er afsat på finansministeriets budget. Det gælder tillige for de følgende år, hvor der i budgetoverslagene fra november bliver afsat tilsvarende rammer til ny lovgivning m. v.

Der blev ganske naturligt rørt ved spørgsmålet om kasseoverskuddet. Når alle regeringens ændringsforslag medregnes, budgetteres der med et kasseoverskud på små 200 mill. kr., mens vi for det finansår, der nu udløber, regner med, at regnskabet vil vise et kasseunderskud på henved 300 mill. kr. Disse to tal kan dog ikke uden videre sammenlignes, og det umiddelbare indtryk, de kan give, at der er sket en stramning af finanspolitikken ved overgangen til det nye finansår, er ikke rigtigt. Det beror især på to forhold.

For det første må det erindres, at finanspolitikken i 1968-69 faktisk har været strammere, end statsbudgettet giver udtryk for.